

කුකුළන් ඇති කරන්නන්ට උපදෙස් කිහිපයක්

කුකුළන් ඇති කිරීමේ විෂයට සම්බන්ධ පූර්ණ වූත් දීර්ඝ වූත් විස්තර කිරීමක් ඉදිරිපත් කිරීම මින් අදහස් නොකෙරෙන අතර, සෑහෙන අත්දැකීම් ඇති ගොවීන්ට ප්‍රායෝගික අදහස් කීපයක් ලබා දීම පමණක් මෙහි අරමුණයි.

ඒක් දිනක් වයසැති කුකුල් පැටවුන් ලබා ගැනීම හැකිතාක් දුරට එකම ස්ථානයකින් කල යුතුවේ. උසස් මට්ටමේ පැටවුන් වර්ෂය මුළුල්ලේම ලබා දිය හැකි සපයන්නෙකුගෙන් එම පැටවුන් ලබා ගැනීම මැනවි.

පැටවුන් ඇති කිරීමේ දී වැඩුණු කුකුළන් හා කුඩා පැටවුන් හැකිතරම් දුරට එකිනෙකාගෙන් වෙන් කොට ඇති කළ යුතුය. මෙය රෝග බෝ වීම

දිනක් වයසැති කුකුල් පැටවුන් උණුසුම් කිරීම සහ රැක බලා ගැනීමේ පිළිවෙත බිත්තර සඳහා ඇති කරන කිකිලියන් සහ මස් සඳහා ඇති කරන කිකිලියන් යන දෙවර්ගයටම එක සමානය. කුකුල් පැටවුන් පළමුවැනි සති හය තුල (කොටුවට දැමීමට පෙර) උණුසුම් කාමරයක ඇති කළ යුතුය. කුකුල් පැටවුන් උණුසුම් කාමරයට ගෙන ඒමට පෙර විදුලි බුබුළු හෝ ලාම්පු, වතුර භාජන ආහාර භාජන නියම ආකාරයට ක්‍රියා කරන්නේ දැයි බැලිය යුතුය. කුකුල් පැටවුන් 25 කට එක ආහාර භාජන යක් හා වතුර භාජනයක් බැගින් තිබිය යුතුය. දිනක් වයසැති පැටවුන් උණුසුම් කාමරයට ගෙන ඒමට පැය කිහිපයකට පෙර විදුලි බුබුළු හෝ ලාම්පු පත්තු කල යුතුය.

පර්යේෂණ හා පුහුණුකිරීමේ නිලධාරීන්

තමාරා කාරියවසම්

විසිනි

වලක්වා ගැනීමට උපකාරී වේ. ගොවිපලට ඇතුළු වන ස්ථානයෙහි විෂ නාශක ද්‍රව්‍යයක් (පය සෝද ගැනීම සඳහා) තිබිය යුතුය. එයින් ගොවිපලට විෂබීජ ඇතුල්වීම බොහෝ දුරට වැලැක්වේ. මෙම විෂබීජ නාශකය නීතිපතා අලුත් කළ යුතුය. එසේ අලුත් කල නොහැකි නම් එබඳු දෙයක් නොනැබීම මැනවි. මේ සඳහා 3% ප්‍රමාණයේ රිපෝමලින් ද්‍රාවණයක් පාවිච්චි කළ හැක. (මෙය 40% ප්‍රමාණයේ රිපෝමලිඩ්හයිඩ් ලීටරයකට ජලය ලීටර් 13 ඒ එකතු කිරීමෙන් මෙය සාදා ගත හැක.)

කුකුල් කොටුව පිරිසිදු කිරීම සහ විෂබීජ නාශනය සඳහා කොටුවේ ඇති අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කර පිටතට ගත හැකි සියළු උපකරණ පිටතට ගන්න. ඉන්පසු සිලිම, බිත්ති හා පොලව ඒ පිළිවෙලට පිරිසිදු කරන්න. පොලව තෙක් කර රාත්‍රිය මුළුල්ලේ පෙහොන්නට ඉඩ හරින්න. පසුදින සිලිම බිත්ති සහ පොලොව භොඳාකාරව ජලයෙන් පිරිසිදු කරන්න. පිටතට ගත් උපකරණ සුදුසු විෂබීජ නාශකයකින් සෝදා නැවත කොටුව තුළ තබන්න. පැටවුන් රැගෙන ඒමට සති දෙකකට පෙර කොටුව හිස්ව තිබෙන්නට හරින්න.

සපයනු ලබන උෂ්ණත්වය රඳවා ගැනීමට හැකි වන ආකාරයටත්, පිටතින් එන සිසිල් සුලං වලක්වා ලීමට හැකි වන ආකාරයටත් උණුසුම් කාමරය සැකසිය යුතුය.

උණුසුම් කාමරයේ බිම ලීපොතු , ලී කුඩු, දහඩියා අහල් 2"-4" උසට අතුරා සකස් කර තිබිය යුතුය. එය වියලි විය යුතුය. උණුසුම් කාමරයේ සිටින කාලසීමාවේ දී එක් පැටවෙකුට වර්ග අඩි 1/2 ක පමණ ඉඩ ප්‍රමාණයක් නිර්දේශිතය. කුකුල් පැටවුන් උණුසුම් ව නැබීමේ ක්‍රියාවලිය ආරම්භ කළ සතියේදී උණුසුම් කාමරයේ උෂ්ණත්වය පැරන්හයිට් 90° (32° C) පමණ විය යුතු අතර, ඉන් පසුව සෑම සතියකටම පැරන්හයිට් අංක 5° කින් අඩු කල යුතුය. කාලගුණ තත්ත්වය අනුව පැටවුන් උණුසුම් කාමරයේ රඳවා ගැනීම වෙනස් වේ. ඉතා ශීත, වැසි සහිත කාලගුණයක් නම් පැටවුන් සති 8ක් පමණ වන තුරු උණුසුම් කාමරයේ රඳවා තැබීම වඩාත් සුදුසුය. උණුසුම් හරියාකාරව තිබේදැයි පහසුවෙන් බලා ගත හැකි වන්නේ සතුන්ගේ හැසිරීම් අනුවයි. පැටවුන් උනුසුම් උපකරන අසළ එකට ගලී ගැසී සිටී නම් උණුසුම් කාමරයේ වැඩි උෂ්ණත්වය වැඩි කළ යුතුය. ඔවුන් උණුසුම් උපකරණයෙන් ඇත් වී කට ඇර ගෙන බිම වැටී සිටිත් නම් ඊට හේතුව උණුසුම් වැඩිවීමය. එවිට උණුසුම් කාමරයේ උෂ්ණත්වය අඩු කල යුතුය.

කුඩා පැටවුන් ලබාල වියහිදී මිය යාමට සාමාන්‍යයෙන් හේතු වන්නේ කැම නැතිව යාම හෝ බීමට වතුර නැතිවීම හෝ ඒ දෙකමය. මෙබඳු තත්ත්වයක් උද් වන්නේ මුල් දින කිහිපය තුලදී ඔවුන්ට ආහාර සහ ජල භාජන සොයා ගැනීමට නොහැකි වීම නිසාය. එහෙයින් කුඩා පැටවුන්ට පහසුවෙන් සොයා ගත හැකි වන තැන්වල ආහාර සහ ජල බඳුන් ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යාවක් තැබීම වැදගත්ය.

කුකුල් පැටවුන් ලබා ගන්නේ ලෙඩ රෝග අඩු බවට නම් දරා ඇති බිත්තර රක්කවන ස්ථානයකින් නම් මෙම අවස්ථාවේදී බෙහෙත් දීම සාමාන්‍යයෙන් අවශ්‍ය නොවේ. කෙසේ වුවද මුල් දින 4-5 ඇතුලතදී බොහෝ ජලයට ප්‍රති ජීවක එකතු කළහොත් එය යම් යම් අවස්ථාවල ඇති වන බලාපොරොත්තු නොවන රෝග මහඟුරවා ගැනීමට උපයෝගී කර ගත හැකි මනා පිළිවෙතක් වේ. මේ සඳහා ටෙට්‍රසයික්ලින් හෝ ක්ලෝරෝමෆේප්‍රොසික්ස් කරල් දෙකක් බැගින් එක වතුර ගැලුමකට දමා දිය හැක. කුකුල් පැටවුන් උණුසුම් කාලගුණික තත්ත්වයක් යටතේ ඇත පෙදෙසෙකින් ගෙන ආවේ නම් පළමු දින දෙකේ දී වතුර ලීටර් 5 කට සීනි ග්‍රෑම් 100 ක් එකතු කර එම වතුර බීමට දීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. උණුසුම් කාමරයේ සති 6 ක් පමණ සිටියාට පසුව එම පැටවුන් කොටු වලට මාරු කල හැකිය. මෙම අවස්ථාව වන විට එක් පැටවකට වර්ග අඩි 1/2 සිට 1 දක්වා ඉඩ ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය වේ.

මේ ආකාරයට වැඩෙන කිකිලියන්ට දූල් පෙට්ටි වල බිත්තර දූමීමට පුරුදු කිරීම සඳහා ලැගුම් ස්ථාන සකස් කළ යුතුය. කුඩුවේ බීම බිත්තර දූමීමේ පුරුද්ද අඩු කිරීමට මෙය ආධාර වේ. සාමාන්‍යයෙන් කිකිලියන් 16-18 දක්වා වයස් වන විට බිත්තර දූමීමට පටන් ගනී. මෙම කාලය වන විට හොට කපා නැතිනම් මෙම අවස්ථාවේදී හොටවල් කැපීම සුදුසුය. මෙසේ කිරීමෙන් ආහාර අපතේ යාම, සහ එකිනෙකා කොටා ගැනීම වලක්වා ගත හැක. බිත්තර දමන කාලයේදී එක කිකිලියකට යටත් පිරිසෙයින් වර්ග අඩි 2 ක පමණ ඉඩ ප්‍රමාණයක් තිබිය යුතුය.

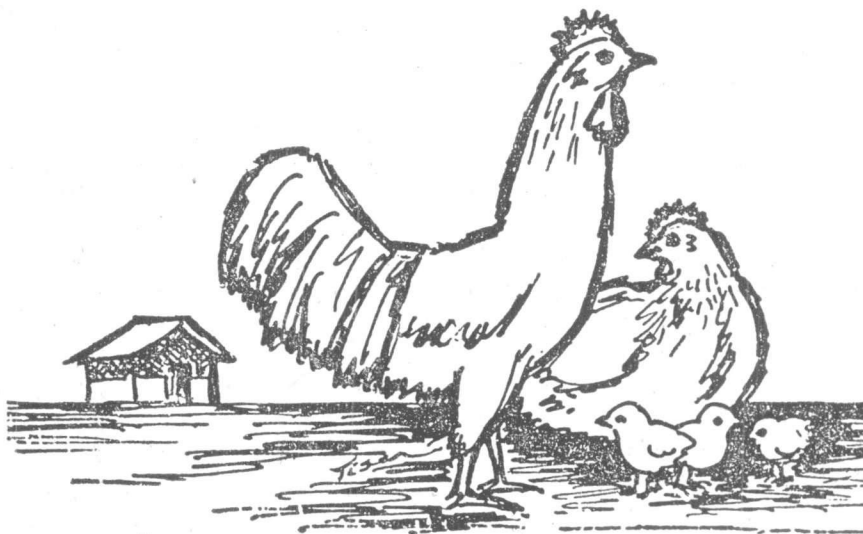
ආහාර දීම

හොඳ කලමනාකාරිත්වයක් සහ ආහාර සැපයීමක් යටතේ බිත්තර විශාල සංඛ්‍යාවක් දූමීමට හැකි වන සේ බෝ කල කිකිලියන් අද කාලයේ ලබාගත හැකිය. එහෙයින් මෙම සතුන් වැඩෙන කාලයේදී සහ තත්බිර දමන කාලය තුලදී ප්‍රෝටීන් ශක්තිය සහ ඕනෑම කරන ඇමයිනෝ අම්ල අවශ්‍ය කරන ප්‍රමාණ වලින් අඩංගු හොඳ ආහාර වේලක් දීම අත්‍යාවශ්‍ය වෙයි. කුකුල් පැටවුන්ගේ පළමුවැනි සතිය තුල වික් ස්ටාර්ටර් යන කෑම වර්ගය ද, සති 6-18 දක්වා වික් ග්‍රෝවර් යන කෑම වර්ගය ද ඉන් පසුව ලේයර්ස් යන කෑම වර්ගය ද දෙනු ලැබේ. නමුත්ම ආහාර මිශ්‍ර කර ගන්නවා නම් එක් එක් කාලයට අවශ්‍ය වන අන්දමට සකසා ගත යුතුය. මේ සඳහා ඕබේ ලහම පශු වෛද්‍යවරයා හමු විය යුතුය. බිත්තර

දමන කාලයේදී භාහද වර්ගයේ සිප්පි කටු යහමින් කුඩුව තුළ තිබීම වැදගත්ය. තවද කිකිලියන්ට මුළු ජීවිත කාලය තුලම හැම විටම ජලය නැතිවීම බැරී දෙයක් නිසා සෑම අවස්ථා වක දීම ජලය සැපයිය යුතුය.

ප්‍රතිශක්තිකරණය :

ශ්‍රී ලංකාවේ මරෙක්ස්, රැනිකට්, සහ කුකුල් වසූරිය යන රෝග වලට බිත්තර දමන කිකිලියන්ට එන්නත් කිරීම අවශ්‍ය වේ. මෙම රෝග තුනට

විසිරස් මගින් වැලදෙන රෝග වේ. මරෙක්ස් එන්නත සාමාන්‍යයෙන් බිත්තර රක්කවන ස්ථාන යෙන්ම විදිනු ලැබේ. මෙසේ කරන්නේ එම එන්නත ලබා දෙන්නේ කුකුල් පැටවුන්ට දිනක් වයසැති විටදී ය.

රැකිකට රෝගය සහ කුකුල් වසූරිය සඳහා දෙන එන්නත අවස්ථා දෙකක දී දිය යුතුය. රැකිකට රෝගය සඳහා පළමු එන්නත කුකුල් පැටවුන්ට වයස සති 3 ක් 4 ක් අතර දී ලබා දිය යුතු අතර ඊට සති දෙකකට පසුව කුකුල් වසූරිය සඳහා දෙනු ලබන පළමුවැනි එන්නත ලබා දිය යුතුය. ඉන්පසු නැවත සතුන් සති 12-14 වයසට පැමිණි විට දෙවෙනි රැකිකට එන්නත ද, ඉන් සති 2 කට පසු කුකුල් වසූරිය සඳහා දෙවෙනි එන්නත ද දිය යුතුය. සාමාන්‍යයෙන් එන්නත් දෙකක් අතර කාලය අඩුම වශයෙන් සති දෙකක් වත් විය යුතුය. මෙසේ කිරීමේ දී එන්නත් කරන අවස්ථාවේදී සතුන් හොඳ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයෙන් සිටිති. රැකිකට සහ කුකුල් වසූරිය සඳහා එන්නත් රජයේ පශු වෛද්‍ය කාර්යාලයෙන් ලබා ගත හැක.

මස් සඳහා ඇති කරන කුකුලන්ට සාමාන්‍යයෙන් මරෙක්ස් එන්නත දෙනු නොලැබේ. එහෙත්, මරෙක්ස් රෝගය ප්‍රදේශයේ බහුලව පවතී නම් එම සතුන්ට ද එන්නත දිය යුතුය. කුකුල් වසූරිය එන්නත සාමාන්‍යයෙන් දෙනු නොලබන අතර රැකිකට රෝගය සඳහා එන්නත ජලය සමඟ මිශ්‍ර කර දිය යුතුය.

පණුවන්ට බෙහෙත් දීම

පණු රෝග සඳහා ප්‍රතිකාර කී වරක් කලයුතු දැයි පැවසීම අපහසුය. හොඳ පාලනයක් තිබේ නම් මෙම ප්‍රතිකාර දීම අඩු කර ගත හැක. කුඩුවේ බීම අපිරිසිදුව තිබේ. නම් හෝ කුඩු වල සිටින සතුන් ගණන ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි නම් පණු රෝග සඳහා බෙහෙත් දීම නිතර නිතර කල යුතුය. කෙසේ වෙතත් කිකිලියන්ට වයස මාස 3-4 පටන් සෑම මාසයක් පාසාම මෙම ප්‍රතිකාර දීම සුදුසුය. මේ දසහා පිපරසින් බෙහෙත් වර්ග යෝග්‍ය වන අතර එයින් ග්‍රෑම් 3 ක් වතුරේ දිය කර කිකිලියන් 10 දෙනෙක් සඳහා දිය යුතුය. මස් සඳහා ඇති කරන කුකුලන්ට පණු රෝග සඳහා බෙහෙත් දීම අනවශ්‍යයි.

මස් සඳහා ඇති කරන කුකුලන් පාලනය (බොයිලර්)

වඩා සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීම සඳහා බ්‍රොයිලර් වර්ගයේ සතුන්ට මනා කලමනාකාරිත්වයක් සහ ආහාර සැපයීමක් අවශ්‍ය වේ. මසට ඇති කරන

කුකුලන් ඇති කිරීමේ දී උන්ට අවශ්‍ය කරන ඉඩ ප්‍රමාණය ගැන බලන විට ශ්‍රී ලංකාව වැනි සර්ම කලාපීය රටක ඉතාම සුදුසු ඉඩ ප්‍රමාණය ලෙස සැලකෙන්නේ එක් සතෙකුට වර්ග අඩි 0.8 සිට 1 දක්වා ප්‍රමාණයකි. මේ අනුව ඉඩ ලබා දීමෙන් සතුන්ට වැලදෙන ශ්වසන පද්ධතියේ රෝග ද අඩු කර ගත හැක.

මස් සඳහා ඇති කරන සතුන්ට අවශ්‍ය පෝෂණ ප්‍රමාණය බිත්තර සඳහා ඇති කරන සතුන්ට වඩා වෙනස් වේ. මේ අවශ්‍යතා අනුව වෙළඳපොලන් කෑම ලබා ගැනීමට පුළුවන. පළමුවෙනි දින 28 දක්වා බොයිලර් ස්ටාටර් යන කෑම වර්ගය ද, දින 29 සිට 40 දක්වා බ්‍රොයිලර් ග්‍රෝවර් යන කෑම වර්ගය ද දින 41 සිට විකුණන තෙක් බ්‍රොයිලර් ෆිනිෂර් යන කෑම වර්ගයද පාවිච්චි කළ හැක.

අප රටේ කුකුලන් ඇති කරන බොහෝ ගොවීන් සතුන්ට අනවශ්‍ය ලෙස බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය දෙන බව නිතරම පෙනී යන කරුණකි. මෙයට හේතු රාශියක් ඇත්තේය. තම කුකුල් පට්ටියට කිසියම් රෝගයක් සෑදීමට පෙර එම රෝග වලක්වා ගත හැකි යයි සිතා රෝගය වැළඳුන පසු ප්‍රතිකාර වශයෙන් දෙන බෙහෙත් වර්ග කල් තබා දීමට පුරුදු වී සිටිති. මෙම බෙහෙත් සඳහා නිකරුනේ වැඩි මුදලක් වැය කිරීමට සිදුවේ. තවද මෙවැනි බෙහෙත් වලින් රෝග වැලැක්වීමක් නොවනවා පමණක් නොව සතුන්ට හානි සිදුවීමට ද ඉඩ ඇත. රෝග නිවාරණය කිරීම සඳහා හොඳම ක්‍රියා මාර්ගය නම් මනා කුකුල් පාලන ක්‍රමයක් හා සමතුලිත ආහාර දීමේ ක්‍රමයක් පවත්වා ගෙන යාමය. මෙය බෙහෙත් වලින් කිරීමට අමාරු වන අතර අධික මිලක් වැය වීමෙන් ලාභය ද අඩු වේ. මේ හැර කුකුලන්ට යම් රෝගයක් වැළඳුන විට බොහෝ ගොවීන් තමන්ගේම කීරණ අනුව රෝගය තේරුම් ගෙන තමන් කැමැති බෙහෙත් දෙන බව ද පෙනී ගොස් ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවක දී ඉතාම සුදුසු දෙය වන්නේ තම පශු වෛද්‍යවරයා ගෙන් උපදෙස් ලබා ගැනීමය. වැරදි අවස්ථාවලදී වැරදි බෙහෙත් පාවිච්චි කිරීමෙන් සතුන්ට වන්නේ හොඳකට වඩා අවැඩකි. සාමාන්‍යයෙන් සතුන්ට අවශ්‍ය විටමින් නිපදවන බැක්ටීරියා සතුන්ගේ ශරීරයේ ඇත. තේරුම් බෙරුම් නොමැතිව බෙහෙත් වර්ග දීමෙන් එබඳු ප්‍රයෝජනවත් බැක්ටීරියා වර්ගද විනාශ වී යයි.

මේ ආකාරයට කුකුල් පට්ටියක් පාලනය කරන්නේ නම් අඩු මුදලකින් වැඩි ලාභයක් ලබා ගත හැක.